

רואי שלנו,

רואי נלחם כדי להגיע לאקדמיית הכדורסל בעיינות וכבר בפגישה הראשונה שלנו היה לי ברור כי רואי הוא משהו מיוחד - מהרגע הראשון ליבי נקשר בליבו.

בכל מה שאהב השקיע את כל נפשו - גם בכדורסל וגם במוסיקה.

היה דוגמא ומופת לצעירים ממנו - הגיע לכל מקום עם הבוקסה הגדולה חייך את החיוך הגדול שלו והרביץ עבודה.

הפך לדמות מרכזית ואהובה מאוד בכפר אבל אף פעם לא וויתר על קהילת צופר - ובאופן פלא הצליח להישאר דמות מרכזית בשני העולמות - במקביל.

זכינו להכיר נער שמח ומאושר שלא שכח לרגע את החלשים ממנו, עזר, תמך, נתן מעצמו באהבה גדולה וללא תמורה, כולנו בכפר הכרנו ואהבנו אותו. והוא כבר חסר לנו מאוד.

במשק החקלאי היה אהוב על רכזי הענפים בזכות האישיות הקורנת ומוסר העבודה הגבוה.

דרך רואי זכיתי להכיר את ששון וציפי שמהר מאוד הפכו גם הם לחלק מחיי הכפר - כל פעם שבאו לבקר בכפר הציפו אותנו בפלפלים, באהבה ובשפע של טוב.

עיינות היא בית של האקדמייה לכדורסל מזה כשמונה שנים גם לאחר סיום הלימודים רואי המשיך להיות חלק מחיי הכפר והגיע לביקורים ולשבתות בכפר, רואי דאג שנארח את הפלוגה שלו להתארח לערב צוות בכפר.

רואי אהב מאוד את עיינות וכל עיינות אהבה אותו.

רואי ישאר נצור בליבי לעולמים!

ציפי וששון היקרים, אנחנו מקווים שתמשיכו להיות חלק ממשפחת עיינות.

אנחנו מבטיחים להיות כאן עבורכם ולצידכם לתמיד.

אנ' אהבת איתך רואי